

4e verslag

Zondag 25 -06-2017

Na 4 weken in Nederland te zijn geweest, ga ik weer richting Sri Lanka.

Het was erg kort maar erg druk vooral met het inzamelen van geld voor de overstroming in Sri Lanka.

En met dank aan iedereen die heeft gedoneerd groot en klein, het was fantastisch hoe jullie allemaal reageerde op onze oproep voor een donatie, super bedankt.

Geert brengt me naar de luchthaven, met tegengestelde gevoelens nemen we afscheid, het is nog niet duidelijk wanneer Geert weer naar Sri Lanka komt.

De tickets zijn in Juli en Augustus erg duur.

Maandag 26-06-2017

Na een goede vlucht en een half uur vertraging, kom ik aan in Colombo, en onze trouwe vriend Pryantha staat me weer op te wachten.

Binnen 2 uur na de landing sta ik alweer in Wadduwa. Rochell heeft de Dango fever en mag niet buiten komen dus staat zij heel beteuterd te kijken vanuit de huiskamer hoe ik aankom.

Maar de ontvangst is niet minder hartelijk.

Nadat de koffer is uitgepakt en we weer hebben bijgepraat zit de eerste dag er alweer op, vroeg naar bed.

Dinsdag 27-06-2017

Geen tijd om te acclimatiseren, er moet gewerkt worden, geld wisselen, enveloppen voor de studenten klaar maken en contacten leggen met de Gramasevake (loco burgemeester) van de overstroomde gebieden.

Ook de gouvernement stuurt iemand mee, en geeft aan welk gebied er nog hulp nodig is.

Het kan wel enkele dagen voordat er iemand beschikbaar is.

Woensdag 28-06-2017

Start vandaag met de studenten, dan hebben we die alvast bezocht voordat we naar het overstroomde gebied gaan.

Als eerste ga ik naar Dewni, zij is thuis en zit met haar arm in het verband, is gevallen, gelukkig niet gebroken, maar flinke schaafwond, en kan haar hand niet goed bewegen.

Udini is zoals altijd weer flink aan het studeren, doet volgende maand eindexamen, en dat betekent dat dit de laatste keer is dat ik haar bezoek.

Dan naar Tharuka, is naar school gelukkig moeder is thuis, Nadee ook naar school maar ook hier is moeder thuis. Nisanka ook hij doet eindexamen, is nu naar extra class.

Shashini is naar haar werk en Indunil zit op cursus, Indunil gaat niet door naar A level maar wil graag loodgieter worden, dus hij volgt nu een cursus voor loodgieter, ook dat moet kunnen.

Nu ga ik naar Kaushala, dat is nog een eindje fietsen maar ik heb geluk kom haar vader tegen, dat bespaart me heel veel tijd.

Dan naar Naveem, is thuis en studeert voor extra class.

De volgende is Nowan, moeder is er het gaat goed met hem.

Dulangi alleen oma is thuis, moet dus nog een keer terug.

Nirosha, er wordt van alles gefluisterd, maar ik mag het nog niet weten, het schijnt dat Nirosha een vriend heeft en waarschijnlijk in januari gaat trouwen, Nirosha zelf is niet thuis is werken, hoop van harte dat het waar is.

Piyumi is niet thuis, en vader is ziek heeft waarschijnlijk Dango virus, erg gevaarlijk er wordt dus niet open gedaan.

Pupudu en Nuwan worden gebeld en komen naar Wadduwa, Pubudu doet ook eindexamen, ga ook nog langs de markt voor Maliduwa, moeder en vader staan met fruit op de markt.

Zo voor vandaag zit er het er op, morgen gaan we weer verder.

Donderdag 29-06-2017

Vandaag ga ik de studenten doen die via de bank hun geld krijgen, inmiddels zijn er dat al 8 nl Hashini, Ravindu, Promoda, Thilanka Nawod, Namhadi ,Kavindu, Sonal en Lakmal Upendi. Krijg bericht van de gouvernement, zaterdag en zondag is er iemand beschikbaar die mee kan gaan, het gebied is een klein plaatsje zo'n 50 km achter Horana.

Vrijdag 30-06-2017

Vandaag wil ik de laatste 3 studenten bezoeken, Dulangi is weer niet thuis, maar gelukkig moeder is er wel, dan naar Saladini, Saladini is veranderd van school, zij had bij het O level examen negen A het hoogst haalbare, en mag dan naar een school met meer faciliteiten, zij heeft gekozen voor een school in Horana, dat betekent wel veel meer reistijd maar dat heeft zij er graag voor over.

Nu nog naar Piyumi, de deur is nog steeds gesloten maar ik mag nu wel de envelop afgeven, en dan gauw weg wezen.

Zo alle studenten zijn nu klaar kan me nu gaan concentreren op de hulp voor de overstroming.

Zaterdag 01-07-2017

Eindelijk kunnen we dan wat gaan doen voor de mensen in de overstroomde gebieden, ik maak kennis met Nisanthi Perera, de control inspecteur van de gouvernement.

Er komen allerlei ideeën van wat we zouden kunnen doen, maar ik wil zelf van de mensen horen waar er behoefte aan is.

Dat betekent dat we vandaag naar het dorpje gaan om informatie in te winnen, wel extra werk maar dan weet ik ook zeker dat het geld goed besteed is.

We vertrekken om 10.00 uur en komen om 11.30 aan in het dorp, we hebben afgesproken bij de tempel, daar zal ook de gramasevake zijn (loco burgemeester) en de monnik van de temple en wat ouderlingen die in het dorp wonen.

Er wonen 150 families in het dorp, waarvan de helft al voorzien is van matrassen, de vraag is dus kunnen wij voor 75 gezinnen matrassen kopen.

Na wat telefoontjes met de leverancier in Wadduwa, of hij zoveel matrassen op voorraad heeft en wat de prijs is natuurlijk, valt dat ruim binnen het budget dus we houden nog wat geld over voor beddengoed kussens en handdoeken.

Nu we weten wat er nodig is kunnen we op pad om het nodige aan te schaffen.

We proberen alles in Wadduwa te kopen is wel net zo gemakkelijk.

Eerste plaats waar we naar toe gaan is de fabriek van beddengoed en handdoeken.

dat is dus rechtstreeks en goedkoper, hebben gelukkig alles op voorraad, nog wat extra korting en we gaan naar het volgende adres.

Naar de matrassenshop, de eerste tegenvaller hebben we, wel 75 matrassen, maar niet van de zelfde afmeting, 35 van 90x 200 en 40 van 140x200, deze laatste zijn dus duurder, omdat we afgesproken hebben dat we morgen de spullen zullen leveren hebben we geen keus we moeten 75 matrassen hebben.

Als laatste nog 75 kussens is ook weer een andere winkel, maar gelukkig is wel op voorraad.

Nu moeten we nog een vrachtwagen zien te vinden, die morgen alles wegbrengt.

De monnik zal de 75 families uitnodigen om morgen om 14.00 u in de tempel te zijn, zodat zij de spullen in ontvangst kunnen nemen.

Zondag 02-07-2017

Om 12.00u zal de lorrie bij de winkel zijn voor de matrassen, wij Pryantha, Nishanthi en ik gaan om 12.30u.

Als we bij de winkel aankomen is er geen Lorrie te zien, dus eerst weer achter de lorrie aan, omdat we geen voorschot hadden betaald wist hij niet zeker of het wel door zou gaan, pffffff.

Weer naar de winkel daar liggen de 75 matrassen klaar, maar er is geen personeel dus Pryantha en mij zelf met de lorrie driver, gaan de matrassen inladen.

De lorrie is al aardig vol als we de kussens gaan ophalen, deze liggen gelukkig ook klaar en met hulp van het personeel liggen de kussens er zo in, volle bak.

Dan gaan wij het beddengoed en handdoeken ophalen die kunnen in Pryantha zijn auto, de

lorrie is al onderweg, het is inmiddels 13.30u en we zouden om 14.00u in de tempel zijn dat halen we dus nooit.

Om 14.30u zijn we in de tempel alle mensen staan al te wachten, dus snel de vrachtwagen uitladen, maar er is een probleem, i.p.v. 35 eenpersoons matrassen, zijn er 40, en geen 40 maar 35 dubbel matrassen. De shoepenaar wordt gebeld, het is niet mogelijk, maar gelukkig hebben we genoeg getuigen dus hij moet wel overstag, dat betekent dat we nog geld terug krijgen.

Er zijn 75 families uitgenodigd die allemaal een brief hebben deze moeten zij inleveren als zij de spullen krijgen, maar er zijn veel meer mensen dan die 75, dat betekent dat er verschillende mensen op de bonnefooi gekomen zijn. Wat te doen, we besluiten dat de mensen die een dubbel matras krijgen geen beddengoed krijgen maar wel een matras, kussen en handdoek, het beddengoed verdelen we dan onder diegene die op de bonnefooi gekomen zijn.

Het is inmiddels bijna 15.30u als we kunnen beginnen met het uitdelen, maar eerst wil de hoofd monnik nog wat zeggen, ik wist niet dat je bijna 45 min kunt praten over een matras, nu weet ik het wel, dan wil ook de man van de gouvernement nog wat zeggen, gelukkig grijpt Pryantha in en vraagt om het kort te houden, als laatste mag ik ook wat vertellen, en dat is heel kort.

Nu is het moment daar om te beginnen met uitdelen, diegene die een eenpersoons matras wil is als eerste aan de beurt, elk matras kussen beddengoed en handdoek worden een voor een overhandigd, hierna komen de mensen die een dubbel matras krijgen, het zelfde ritueel, en dan tenslotte de mensen die niet uitgenodigd waren maar er toch zijn krijgen een set beddengoed, helaas moeten we toch een persoon teleurstellen, maar zij krijgt van iemand die wel uitgenodigd was een bedden set.

Het was erg mooi om te zien hoe blij de mensen zijn, als zij geholpen worden.

Iedereen was dan ook erg dankbaar en ik kreeg heel wat schouderklopjes.

Heel mooi om te zien was hoe alle mensen weglieden met hun spullen.

Na afloop worden we nog uitgenodigd door de monnik, om wat te drinken en een verlate lunch te gebruiken.

Om 18.00u zijn we weer terug in Wadduwa, en dan wordt het haasten, ben uitgenodigd bij vrienden voor het diner, gelukkig eten ze hier niet zo vroeg.

Maandag 03-07-2017

Het heeft toch nog heel wat voeten in aarde voordat we het geld terug krijgen van de bedden shop, maar na een beetje dreigen van mijn kant,(ha ha), ging hij alsnog overstag.

Dinsdag 04-07-2017

Er komen nog steeds verzoeken binnen voor hulp, nu vooral van Matara kant.

Een verzoek is van een neef van Pryantha, hij vraagt of wij een family kunnen helpen in Matara die hun huis kwijt zijn door de overstroming, het huis was een lemen hutje, zij wonen nu in een tent, geschonken door de gouvernement.

Jammer genoeg is het geld wat er nog over is niet toereikend om wat te doen.
Omdat ik donderdag naar Unawatuna ga, spreek ik met hem af om hem te ontmoeten.
Een ander verzoek is van een monnik ook uit Matara, of ik wat kan betekenen voor mensen uit zijn regio, deze zijn heel erg getroffen.
Ook hem ga ik ontmoeten maar dan op vrijdag in Matara.

Donderdag 06-07-2017

Pryantha brengt me weg naar Unawatuna, en ben nog maar net op mijn hotelkamer of er wordt al geklopt dat mijn afspraak er is.
We gaan lekker op het strand zitten om het een en ander door te spreken.
Jayasuriya de neef van, wil me graag helpen om wat te doen in zijn stad Matara.
We spreken af dat hij mij morgen op komt halen om mee naar de tempel te gaan.
En ik bel de monnik om hem te vertellen dat wij morgen komen.

Vrijdag 07-07-2017

Om precies 10.00u staat mijn treewheel driver voor de deur, en gaan we op weg naar Matara, deze keer reis ik in een diesel treewheeler, en buiten dat zij heel veel geluid maken rijden ze gemiddeld ook maar 25km per uur, dan duurt de afstand van 40km toch nog wel even.
Om 11.30u arriveren we bij de tempel in Matara, we hebben de pech dat de monnik net aan zijn lunch zit dus even wachten, we worden niet uitgenodigd om mee te lunchen.
Als de lunch klaar is stelt de monnik zijn naam is Rammale Deepanada, voor om eerst naar het gebied te gaan van de overstroming.
Het is nog geen 5 min rijden, en daar zie je pas wat het heeft gedaan, het water heeft zeker 2 meter hoog gestaan nog duidelijk te zien aan de afscheiding op de huizen.
Ook hier wordt de gramasevake erbij gehaald, en gevraagd waar er behoefte aan is, hier worden vooral keukenspullen gevraagd, zoals gascooker rice cooker etc.
Er wordt voorgesteld om 20 gascookers te kopen afhankelijk van het budget, zodat we 20 families kunnen helpen.
De gramasevake geeft ook nog aan dat er 10 families zijn die het zwaarst zijn getroffen, en ook echt alles kwijt zijn.
Als we terug rijden om de gascookers te kopen, stelt de monnik voor om alleen voor die 10 gezinnen te gaan, en wat meer te kopen dan, ik vind het prima zolang het maar binnen het budget past.
De monnik informeert de gramasevake, om die 10 families uit te nodigen in de tempel.
Dan gaan we naar een soort van Blokker, waar we alles kunnen kopen.
10 gascookers is geen probleem maar wat doen we erbij, 10 rice cookers ook geen probleem, hou het budget goed in de gaten, 10 pannesets kan ook nog, als alles is opgeteld en de korting eraf houden we nog geld over voor 10 waterkokers.
Het is een mooi pakket, de eigenaar van de winkel is zelfs zo vriendelijk om alles bij de tempel af te leveren.
Als we terug rijden naar de tempel komen de 10 families al aangelopen.
Nu nog even wachten tot de spullen zijn afgeleverd.
Het is inmiddels al 14.30u en onze magen beginnen te protesteren, de monnik heeft alleen yoghurt en curd op zijn kamer met honing, als je honger heb smaakt alles.
Inmiddels is de lorrie gearriveerd en kunnen we de spullen uitdelen geen elllange speeches, direct overhandigen, we hebben een lijst met namen en door hun id. kaart kunnen zij zich identificeren, de mensen zijn verbaasd over het pakket maar ook heel blij, na 15 min loopt iedereen met zijn pakket naar huis, of bellen een tree wheeler.
Na afscheid te hebben genomen van de monnik, gaan we weer richting Unawatuna waar we rond 16.15 arriveren, ik bedankt de neef hartelijk voor zijn bijdragen, en geef hem een kleine vergoeding.
Het geld wat wij dank zij Uw steun hebben mogen ontvangen is op, volgens mij heel goed besteed namens Geert mij en stichting hulp Wadduwa hartelijk dank hiervoor.
Het is en blijft toch altijd weer hartverwarmend hoe mensen ons willen blijven steunen als het

om zulke acties gaat.

We hebben bijna 600.000rs uitgegeven, dat is omgerekend ongeveer 3600 euro.
Ik wil jullie dit verhaal niet onthouden tot eind augustus, dus stuur het nu alvast door, heel veel leesplezier.

En denk aan 5 nov bij v/d Valk in Nuland, groeten Ad

